

KINH VĂN-THÙ-SƯ-LỢI VĂN

QUYỂN HẠ

Phẩm 15: PHÂN BIỆT BỘ

Bấy giờ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sau khi Thế Tôn nhập Niết-bàn, đệ tử ở đời vị lai sẽ phân biệt các bộ như thế nào và bộ căn bản ra sao?

Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Các đệ tử ở đời vị lai sẽ chia ra thành hai mươi bộ để làm cho các pháp được an trụ. Hai mươi bộ này đều chứng bốn quả, ba tạng bình đẳng, không có hạ, trung, thượng. Ví như vị của nước biển chỉ là một không có khác, như người có hai mươi đứa con. Những lời nói của Như Lai là chân thật.

Này Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi! Hai bộ căn bản xuất phát từ Đại thừa mà ra, từ Bát-nhã ba-la-mật mà ra. Thanh văn, Duyên giác, chư Phật, tất cả đều từ Bát-nhã ba-la-mật mà ra. Nay Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi! Ví như đất, nước, gió, lửa, hư không là nơi để cho các chúng sinh an trú. Cũng vậy, Bát-nhã ba-la-mật và Đại thừa là nơi phát xuất của tất cả Thanh văn, Duyên giác, chư Phật.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sao gọi là bộ?

Phật đáp:

–Này Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi! Hai bộ đầu tiên: Một là Ma-ha Tăng-kỳ (*Đây là nói đại chúng già trẻ cùng chung một hội kết tập bộ Luật*). Hai là Thế-tỳ-lý (*Đây là nói chỉ thuần những bậc lão túc ở trong hội cùng kết tập bộ Luật*). Sau khi ta Niết-bàn một trăm năm, hai bộ này sẽ phát triển lên. Từ Ma-ha Tăng-kỳ xuất ra bảy bộ. Khoảng một trăm năm này xuất hiện một bộ gọi là Chấp Nhất Ngữ Ngôn (*Quan điểm của bộ này đồng với Tăng-kỳ, nên gọi là Nhất*). Nơi một trăm năm đó, từ bộ Chấp Nhất Ngữ Ngôn, lại xuất hiện một bộ gọi là Xuất Thế Gian Ngữ Ngôn. Cũng trong một trăm năm, từ bộ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Xuất Thế Gian Ngữ Ngôn, xuất phát một bộ gọi là Cao-câu-lê-kha (*Theo họ của Luật chủ mà ra*). Cũng khoảng một trăm năm, từ bộ Cao-câu-lê-kha, xuất phát một bộ gọi là Đa Văn (*Từ Luật chủ mà ra, nên có trí đa văn*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Đa Văn xuất phát một bộ gọi là Chỉ-đế-khả (*Đây là tên núi, nơi Luật chủ ở*). Lại, trong một trăm năm, từ bộ Chỉ-đế-khả xuất phát một bộ gọi là Đông Sơn (*Cũng là chỗ của Luật chủ ở*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Đông Sơn xuất hiện một bộ gọi là Bắc Sơn (*Cũng là chỗ của Luật chủ ở*). Bảy bộ này đều xuất phát từ bộ Ma-ha Tăng-kỳ, cộng chung với bộ chính Ma-ha Tăng-kỳ này, thành ra tám bộ.

Lại, cũng trong một trăm năm, từ bộ Thể-tỳ-lý, sẽ liên tục xuất phát mười một bộ. Cụ thể là, trong một trăm năm xuất phát ra một bộ gọi là Nhất thiết ngữ ngôn (*Luật chủ chấp có ba đời, nên tất cả đều thuộc về ngữ ngôn*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Nhất thiết ngữ ngôn xuất phát một bộ gọi là Tuyết Sơn (*Cũng là nơi Luật chủ ở*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Tuyết Sơn xuất phát một bộ gọi là Độc Tử (*Họ của Luật chủ*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Độc Tử xuất phát một bộ gọi là Pháp Thắng (*Tên của Luật chủ*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Pháp Thắng xuất hiện một bộ gọi là Hiền (*Tên Luật chủ*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Hiền xuất phát một bộ gọi là Nhất Thiết Sở Quý (*Do Luật chủ thông đạt nên mọi người tôn trọng như vậy*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Nhất Thiết Sở Quý xuất phát một bộ gọi là Nhưng Sơn (*Chỗ ở của Luật chủ*). Cũng trong một trăm năm, từ Nhưng Sơn xuất phát một bộ gọi là Đại Bất Khả Khí (*Lúc Luật chủ mới sinh, người mẹ đem bỏ xuống giếng. Người cha tìm con, tuy bị rơi nhưng chưa chết, nên gọi là Đại Bất Khả Khí, lại gọi là Năng Xạ*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Đại Bất Khả Khí xuất phát một bộ gọi là Pháp Hộ (*Tên của Luật chủ*). Lại trong một trăm năm, từ bộ Pháp Hộ xuất phát một bộ gọi là Ca-diếp-tỷ (*Họ của Luật chủ*). Cũng trong một trăm năm, từ bộ Ca-diếp-tỷ xuất phát một bộ gọi là Tu-đồ-lộ-cú (*Luật chủ chấp nghĩa của kinh*). Mười một bộ này đều xuất phát từ bộ Thể-tỳ-lý. Như vậy, cộng chung lại thành mười hai bộ.

Đức Phật liền nói kệ:

Bộ Ma-ha Tăng-kỳ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Xuất hiện thêm bảy bộ
Thể-tỳ-lý mươi một
Cộng chung lại hai mươi
Mười tám, hai bộ chính
Phát xuất từ Đại thừa
Không đúng cũng không sai
Ta nói vị lai khởi.*

M